

Arrest

nr. 213 680 van 10 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. BRIJS
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (Democratische Republiek Congo) (hierna: Congo) nationaliteit te zijn, op 28 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 juni 2018 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. BRIJS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de nationaliteit van zowel Congo DRC als van Angola te bezitten en geboren te zijn op 07 mei 1979 te Congo DRC, meer specifiek in de stad Kinshasa, gemeente Bumbo, wijk Ngaba gelegen in Makala (Rue Codea 76). U woonde aldaar samen met uw moeder J.L. en vader A.N. - beiden enkel de Congolese nationaliteit bezittend - u bent verder enig kind.

Toen u zes jaar oud was, ging u samen met uw ouders voor drie maanden naar Angola. Jullie verbleven toen bij een vriendin van uw vader genaamd R.A. in de stad Luanda, wijk Morro Bento (Rua Abdel Nascier 51), zij zou over zowel de Congolese als de Angolese nationaliteit beschikken. Ook R.A. haar echtgenoot A.J., van Angolese nationaliteit, en hun dochter -momenteel woonachtig te Londen -, woonden in hetzelfde huis. Antonio zou echter in 2004 zijn overleden. De aanleiding dat uw gezin toen drie maanden in Angola vertoefde, zouden de politieke problemen van uw vader te Congo betreffen. Na drie maanden keerden u en uw ouders terug naar Congo DRC. Op dertien – veertien jarige leeftijd verhuisde u wederom samen met uw ouders naar Angola – dit gezien de nog steeds hangende politieke problemen van uw vader te Congo - na één tot twee jaar keerden uw ouders terug naar Congo, u besloot toen evenwel in Angola te blijven. U woonde te Angola altijd bij de vriendin van uw vader, R.A., u reisde wel nog regelmatig naar Congo af. Zo gaf u op 27 september 2002 te Congo geboorte aan uw eerste kind - zoon J.M.N. van Congolese nationaliteit -, na een aantal maanden keerde u terug naar Angola, uw zoon bleef achter in Congo. Vanaf dan bleef u wederom gevestigd in Angola, u keerde echter af en toe terug naar Congo. In 2013 gaf u te Congo de geboorte aan van uw tweede kind, dochter M.M.B., van Congolese nationaliteit. U volgde lessen van het derde tot het vierde leerjaar in de 'Escola 17de setembro', wijk Samba, stad Luanda. U volgde het vijfde tot en met het achtste leerjaar in de school 'Povo em Luta', wijk Samba, stad Luanda. U voltooide uw middelbare school in het 'IMEL - Instituto Medio de Economia' in Luanda -, u voltooide er de richting publieke administratie. U baatte zowel in Angola als in Congo een winkel uit. Na het overlijden van R.A. op 27 april 2016 keerde u definitief terug naar Congo. U behoort tot de etnie Bakongo en bent protestants.

Toen u zich op 05 augustus 2017 naar uw ouderlijk huis te Congo begaf, bleek dat uw beide ouders waren gearresteerd door ANER (cfr. waarschijnlijk ANR: Agence Nationale de Renseignements). U kreeg vervolgens telefoon van ANER (cfr. ANR), stellend dat u nog jong was, uw hele leven voor u had, u diende de waarheid te vertellen, indien u dat niet zou doen, zou 24u nog te veel zijn voor u. Tevens waren ze op zoek naar u, uw foto zou overal aan de grens en in de luchthaven worden verspreid, zodat u het land niet zou kunnen verlaten. U kreeg vervolgens telefoon van Dhr. An.Ma. – lid van ANER (cfr. ANR) en een persoonlijke vriend van uw vader - stellend dat u het huis diende te verlaten, uw vader had immers iets gelost over een video die u zou bezitten. Uw vader – lid zijnde van de Budu Dia Kongo (cfr. refererend naar Bundu Dia Kongo, hierna genoemd BDK) – was immers in het bezit van een video die de President in opspraak zou kunnen brengen. Het zouden meer bepaald beelden van de politie betreffen, die de bevolking doodt, dit zou President Kabila in opspraak kunnen brengen. U zou de film zelf eens hebben gezien, een tweetal weken voor uw ouders arrestatie hadden ze immers de videocamera gekoppeld aan de televisie en waren ze naar de beelden aan het kijken, net toen u binnenkwam. Deze film werd toen afgespeeld tijdens een vergadering van BDK in uw ouderlijk huis, uw ouders waren toen aanwezig net zoals een vijftal andere personen. U begaf zich – na het telefoontje van Dhr. An.Ma. - met uw twee kinderen naar 'Victoire' te Kinshasa alwaar u hem opwachtte. Dhr. An.Ma. stelde dat u de waarheid diende te zeggen, indien u effectief voornoemde video bezat, diende u deze aan hem te overhandigen. U was evenwel niet in het bezit van enige video, u wist niet waarover het ging. Dhr. An.Ma. toonde u hierop een foto op zijn gsm, alwaar uw moeder helemaal naakt en bloedend was te zien, uw vader was vastgebonden met een zak over zijn hoofd. U diende nog enkele spullen in uw ouderlijk huis op te halen en u keerde met Dhr. An.Ma. terug naar daar. U zocht naar uw documenten doch u vond deze niet terug, waarop u zich naar de wijk Massina begaf. U werd daar een tweetal weken door Dhr. An.Ma. ondergebracht in een huis bij Mevrouw Mireille, een nicht van Dhr. An.Ma.. In tussentijd informeerde Dhr. An.Ma. u dat uw beide ouders waren overleden. Dhr. An.Ma. regelde vervolgens drie Belgische paspoorten voor u en uw beide kinderen, u begaf zich met het vliegtuig naar België.

Uw kinderen J.M.N. en M.M.B. verblijven aldus beiden eveneens in België. De vader van J.M.N. genaamd J.C. van Angolese nationaliteit, is overleden te Angola, de vader van M.M.B. genaamd B.M.N. bezit over de Nederlandse nationaliteit en zou van oorsprong een Angolees staatsburger betreffen. Laatstgenoemde heeft jullie dochter nooit erkend, u weet niet waar hij zich momenteel bevindt.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoekster rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar asielaanvraag, waarbij het aan haar is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Vooreerst dient er immers opgemerkt te worden dat u geen duidelijkheid verschaft omtrent uw nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en als laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoekster eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop zij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 84/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, §1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Congolese en/of Angolese nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Congo en/of Angola te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

U stelt tijdens het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoor dd. 11 januari 2018 p. 4) dat uw huidige nationaliteit Congo (Dem. Rep.) zou betreffen. U geeft tijdens dit gehoor op geen enkel moment aan ooit een andere nationaliteit te hebben bezeten, u maakt op geen enkel moment tijdens dit gehoor gewag van een mogelijke andere nationaliteit, dit terwijl u toen reeds duidelijk werd gevraagd om al uw nationaliteiten weer te geven. Ook op uw 'bijlage 26' – een attest afgeleverd in het kader van uw ingediende asielaanvraag bij Dienst Vreemdelingenzaken waarmee u zich te België kan identificeren – wordt er enkel de Congolese nationaliteit vermeld. Tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal geeft u dan weer aan de Congolese nationaliteit te bezitten, evenwel als er u wordt gevraagd of u ook enige andere nationaliteit heeft, stelt u plots ook in Angola een Angolese identiteitskaart te hebben gehad, met dezelfde naam erop (zie gehoor Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 08 maart 2018 p. 5, hierna genoemd cgvs p. 5). U stelt vervolgens in Congo over een paspoort, een kieskaart en een geboorteakte te hebben beschikt, in Angola had u dan weer een paspoort en een identiteitskaart (cgvs p. 6). Uw kinderen – volgens u enkel over de Congolese nationaliteit beschikkend – zouden in het bezit zijn geweest van Congolese geboorteaktes en paspoorten (cgvs p. 6). U gevraagd of u dan ook in het bezit bent van de Angolese nationaliteit, bevestigt u dit (cgvs p. 5). U gevraagd of u dan over de dubbele nationaliteit beschikt - zijnde zowel de Angolese als de Congolese - stelt u het volgende: "In Congo aanvaarden ze geen dubbele nationaliteit, ik kon niet met Angolese documenten terecht in Congo. Telkens ik naar Congo ging, gebruikte ik mijn Congolese documenten" (cgvs p. 5). Gevraagd hoe u weet dat in Congo de dubbele nationaliteit niet wordt aanvaard en hoe u dit mogelijks zou hebben ondervonden, stelt u het volgende: "Toen ik 14 was, en ik bij 'Meter' (cfr. R.A.) was, moest ik aan papieren geraken om zaken te kunnen regelen, naar school te gaan, zien voor geboorteakte, persoonsbewijs, identiteitskaart, toen contacteerde mijn 'Meter' een advocaat, volgens wat ze me zei, aanvaarden ze in Congo geen dubbele nationaliteit. Later ging ik naar Congo om ouders te bezoeken, vader zei om alle Congolese documenten te regelen om vlot te kunnen reizen van en naar Congo" (cgvs p. 5). U vervolgens gevraagd of ze in Angola dan wel de dubbele nationaliteit aanvaarden, luidt uw antwoord als volgt: "Ik ben op zesjarige leeftijd naar Angola gegaan met ouders, toen ik naar school moest gaan, regelde mijn 'Meter' (cfr. R.A.) alle documenten. Maar in Angola heb ik nooit Congolese documenten gebruikt om naar school te gaan, ik had mijn Angolese documenten daar" (cgvs p. 5). U vervolgt uw relaas: "Ik weet niet precies hoe het in elkaar zit. Toen ik eerste kind kreeg was het in Congo, ik wou zijn documenten in orde brengen, ze stuurden me naar de ambassade.

Verder als kind hebben mijn 'Meter' (cfr. R.A.) in Angola en mijn ouders in Congo altijd voor mijn documenten gezorgd, ik ben er zelf nooit mee bezig geweest" (cgvs p. 5). U de vraag opgeworpen of je, indien Congo de dubbele nationaliteit niet aanvaardt, dan wel als Congolese de Angolese nationaliteit kan aanvragen en verwerven, stelt u het volgende: "Dat weet ik niet. Want de documenten werden altijd geregeld door 'Meter' (cfr. R.A.), zij had daar haar contacten, ik ben altijd legaal geweest, ik heb er mij nooit zorgen over gemaakt" (cgvs p. 6). U ermee geconfronteerd dat, indien Congo de dubbele nationaliteit niet zou aanvaarden en u de Angolese nationaliteit zou hebben verworven, men er logischerwijze van kan uitgaan dat u de Congolese nationaliteit zou hebben verloren, luidt uw nietszeggend antwoord als volgt: "In Congo heb ik enkel en alleen mijn Congolese documenten gebruikt. In Angola ben ik op bepaald moment overvallen geweest, alle documenten gestolen, na dood 'Meter' (cfr. R.A.) ging ik met kinderen terug naar Congo, ik heb dan enkel en alleen mijn Congolese documenten gebruikt" (cgvs p. 6). U herhaalt nooit de Congolese nationaliteit te hebben verloren na het verwerven van de Angolese nationaliteit, bij jullie in Afrika zou het mogelijk zijn om zelfs als Senegalees naar Congo te gaan en Congolese documenten te krijgen, of naar Angola, dat gaat allemaal (cgvs p. 6). U zou tenslotte ook geen enkel document kunnen voorleggen ten bewijze van uw voorgehouden Congolese en/of Angolese nationaliteit. Immers uw Congolese identiteitsdocumenten en de Congolese documenten van uw kinderen zouden tijdens een huiszoeking in Congo – na de arrestatie van uw beide ouders op 05 augustus 2017 - in beslag zijn genomen, uw Angolese documenten zou u zijn kwijtgespeeld toen u werd overvallen in Angola (cgvs p. 25).

Uit het geheel van bovenstaande opmerkingen blijkt dat u totaal geen duidelijkheid verschaft omtrent uw (huidige) nationaliteit.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u tijdens uw gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken enkel de Congolese nationaliteit zou hebben opgegeven – dit terwijl u toen reeds duidelijk werd gevraagd om al uw nationaliteiten weer te geven – terwijl u bij het Commissariaat-generaal plots naast de Congolese ook de Angolese nationaliteit zou laten noteren. Verder slaagt u er ook niet in te duiden op welke wijze u dan wel – als zijnde een voorgehouden Congolees staatsburger waarvan beide ouders naar uw mening enkel de Congolese nationaliteit zouden bezitten - de Angolese nationaliteit zou hebben verworven. Meer nog, u geeft zelf aan dat in Congo de dubbele nationaliteit niet zou worden aanvaard, doch u slaagt er allesbehalve in een afdoende uitleg te geven hoe u er als voorgehouden Congolese dan wel in zou zijn geslaagd de dubbele nationaliteit (cfr. naast de Congolese ook de Angolese) te hebben bekomen. U kan immers enkel stellen dat de vriendin van uw vader (cfr. R.A.) de Angolese documenten voor u regelde, haar advocaat zou haar hebben geïnformeerd dat in Congo de dubbele nationaliteit niet zou worden aanvaard. U kan verder absoluut niet duiden of je dan wel als Congolees staatsburger de Angolese nationaliteit kan bekomen en of je de Congolese nationaliteit dan niet mogelijks zou kunnen verliezen. U weet verder ook niet of in Angola de dubbele nationaliteit al dan niet zou worden aanvaard, u verwijst wederom naar de vriendin van uw vader die alle Angolese documenten voor u zou hebben geregeld. Tevens gebruikte u in Angola uw Angolese documenten – geregeld door R.A. - en in Congo uw Congolese documenten – geregeld door uw vader -. U steekt zich aldus weg achter het feit dat uw vader uw Congolese documenten te Congo zou hebben geregeld en de vriendin van uw vader (cfr. R.A.) voor uw Angolese documenten te Angola zou hebben ingestaan, verder zou u er zelf nooit mee bezig zijn geweest. Dit neemt niet weg dat u als 38 jarige volwassen vrouw ondertussen wel degelijk op de hoogte zou mogen zijn voor wat betreft hoe u mogelijks als voorgehouden Congolees staatsburger de Angolese nationaliteit zou hebben verworven en of in deze respectievelijke landen de dubbele nationaliteit al dan niet wordt aanvaard en hoe u de door u genoemde Angolese en Congolese identiteitsdocumenten op uw naam dan wel zou hebben weten te bekomen. Dit geldt eens te meer gezien uit de door u opgegeven informatie bij het Commissariaat-generaal (cfr. dat in Congo de dubbele nationaliteit niet zou worden aanvaard) blijkt dat u normaliter de Angolese nationaliteit niet zou kunnen bezitten, als u ook de Congolese nationaliteit zou hebben. Er kan hierbij overigens nog worden opgemerkt dat – volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt – de dubbele nationaliteit effectief in zowel Congo als Angola niet wordt aanvaard (zie informatie administratief dossier), waardoor het onwaarschijnlijk lijkt dat u effectief beide nationaliteiten zou bezitten, tenzij u hier een afdoende uitleg voor weet te bieden, wat in casu allesbehalve het geval is. Er kan in het kader van deze zagezegde onwetendheid omtrent uw nationaliteit en de bekomen identiteitsdocumenten op uw naam overigens nog het volgende worden opgemerkt. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u zichzelf een profiel van zakenvrouw aanmeet, die in dit kader veelvuldig naar andere landen reisde. Zo geeft u zelf aan naar ondermeer Brazilië, Duitsland, Dubai, China, Congo Brazaville en Zuid Afrika te zijn gereisd (cgvs p. 3). U verkocht immers kleding, schoenen en juwelen en u baatte zowel in Congo als in Angola een winkel uit (cgvs p. 3 en p. 11). In Duitsland zou u dan weer enkel op vakantie zijn gegaan met uw kinderen (cgvs p. 4.).

Er kan in dit kader dan ook worden opgemerkt dat het compleet ongeloofwaardig lijkt dat u als zakenvrouw - die een winkel uitbaatte in zowel Congo als Angola en reisde naar ondermeer Brazilië, Duitsland, Dubai, China, Congo Brazaville en Zuid Afrika - niet beter op de hoogte zou zijn voor wat betreft de identiteitsdocumenten die u op uw naam zou bezitten en betreffende uw al dan niet mogelijke dubbele nationaliteit (cfr. Congolese/Angolese). Man kan er immers logischerwijze van uitgaan dat een zakenvrouw - die zowel in Congo als in Angola een winkel uitbaatte en veelvuldig naar andere landen reisde en die aldus in deze landen de nodige (zaken) relaties onderhoudt en over de nodige financiële middelen beschikt, goed op de hoogte is van wat het begrip nationaliteit precies inhoudt, of zij zelf al dan niet de dubbele nationaliteit bezit, hoe ze deze zou hebben verworven en wat de wetgeving in de respectievelijke landen hierover meldt, over welke identiteitsdocumenten zij exact beschikt en hoe ze deze zou hebben bekomen. Tenslotte, hoewel u aldus beweert in Congo over een paspoort, een kieskaart en een geboorteakte te hebben beschikt en in Angola een paspoort en een identiteitskaart te hebben gehad, slaagt u er niet in om deze documenten ter staving van uw Congolese en/of Angolese nationaliteit voor te leggen. Ook de Congolese geboorteaktes en paspoorten van uw kinderen kan u niet neerleggen. Er kan overigens nog opgemerkt worden dat het opmerkelijk is dat u beweert in Congo te zijn bevallen van uw eerste kind en u – als voorgehouden Congolees staatsburger - zijn documenten in orde wou brengen doch u naar de ambassade zou zijn gestuurd. Er kan immers niet worden ingezien waarom een Congolees staatsburger die in Congo bevalt van haar kind naar een ambassade zou worden gestuurd, teneinde de nodige documenten voor haar kind te verwerven. Overigens stelde u tijdens uw gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken dat de vader van uw eerste kind J. – genaamd J.C. – de Congolese nationaliteit zou bezitten (zie gehoor DVZ dd. 11 januari 2018 p. 9), terwijl u voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij de Angolese nationaliteit zou hebben (cgvs p. 15).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Voor wat betreft de door u ingeroepen feiten van vervolging kan er nog het volgende worden opgemerkt.

U haalt aan dat uw ouders op 05 augustus 2017 werden gearresteerd door ANER (cfr. waarschijnlijk ANR: Agence Nationale de Renseignements). U kreeg vervolgens telefoon van ANER (cfr. ANR), stellend dat u nog jong was, uw hele leven voor u had, u diende de waarheid te vertellen, indien u dat niet zou doen, zou 24u nog te veel zijn voor u. Tevens waren ze op zoek naar u, uw foto zou overal aan de grens en in de luchthaven worden verspreid, zodat u het land niet zou kunnen verlaten. U kreeg vervolgens telefoon van Dhr. An.Ma. – lid van ANER (cfr. ANR) en een persoonlijke vriend van uw vader - stellend dat u het huis diende te verlaten, uw vader had immers iets gelost over een video die u zou bezitten. Uw vader – lid zijnde van de Budu Dia Kongo (cfr. refererend naar Bundu Dia Kongo, hierna genoemd BDK) – was immers in het bezit van een video die de President in opspraak zou kunnen brengen. Het zouden meer bepaald beelden van de politie betreffen, die de bevolking doodt, dit zou President Kabila in opspraak kunnen brengen. U zou de film zelf ééns hebben gezien, een tweetal weken voor uw ouders hun arrestatie hadden ze immers de videocamera gekoppeld aan de televisie en waren ze naar de beelden aan het kijken, net toen u binnenkwam. Deze film werd toen afgespeeld tijdens een vergadering van BDK in uw ouderlijk huis, uw ouders waren toen aanwezig net zoals een vijftal andere personen.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u er niet in slaagt te duiden welke politieke problemen uw vader – gelinkt aan zijn lidmaatschap bij BDK – te Congo precies zou hebben gekend. Zo stelt u enkel en alleen te weten dat hij een politiek probleem had en dat uw gezin zich daardoor naar Angola begaf, maar wat het precies was, u zou de details niet kennen (cgvs p. 10). Gepolst of er niets anders was dat uw vader u daarover vertelde of dat u mogelijks zou hebben opgevangen, ontkent u dit, toen u nog een kind was, werd er immers niet over gepraat, pas op latere leeftijd bent u zich ervoor beginnen interesseren (cgvs p. 11). U vult aan dat u er als kind geen aandacht aan besteedde, met het ouder worden, zag u dat er mensen bij uw vader thuis kwamen vergaderen, dat het over BDK ging, u bent u dan wat meer gaan informeren over wat het precies inhield (cgvs p. 11). Hoewel u aanhaalt zelf geen lid noch sympathisant van BDK te hebben uitgemaakt en u tijdens vergaderingen van BDK verkoos in uw winkel te blijven, is het opmerkelijk dat u - voor wat betreft BDK zelf, de betrokkenheid van uw ouders bij BDK en de concrete aanleiding van hun arrestatie op 05

augustus 2017 - enorm op de vlakte blijft (cgvs p. 11). U haalt immers zelf aan dat uw ouders reeds voor uw geboorte lid waren van BDK (cgvs p. 27-28), tevens vond er elke zaterdag van 16u tot 18u een vergadering van deze groepering plaats in uw ouderlijke woning (cgvs p. 22). Het is in dit opzicht dan ook opmerkelijk dat u pretendeert nooit zelf vergaderingen van BDK – die plaatsvonden in uw ouderlijke woonst – te hebben bijgewoond. U stelt hieromtrent dat u zich bij het plaatsvinden van dergelijke vergadering direct naar uw kamer begaf, het heeft u nooit geïnteresseerd, u hebt er nooit iets mee willen te maken hebben, het zou uw ding niet zijn, u houdt zich niet bezig met politiek, u houdt er niet van (cgvs p. 22). **Het door u aangehaalde feit dat u nooit zelf aanwezig zou zijn geweest tijdens vergaderingen van BDK en dat het u niet interesseerde en u er niets mee te maken wou hebben, het u ding niet zou zijn, u zich niet met politiek bezig zou houden en u er niet van zou houden, neemt niet weg dat BDK een belangrijk aspect betrof in het leven van uw ouders en dat deze groepering wekelijks in uw ouderlijke huis vergaderde. Meer nog, het lidmaatschap van uw ouders bij BDK zou naar uw mening de aanleiding vormen van de politieke problemen van uw vader te Congo en van hun arrestatie op 05 augustus 2017. Men kan er dan ook logischerwijze van uitgaan dat u over enige (basis) kennis van BDK zou beschikken. Overigens spreekt u zichzelf op dit punt tegen, gezien u immers eerder verklaarde dat u zich er op latere leeftijd voor bent beginnen interesseren en u zich dan wat meer zou zijn gaan informeren over wat BDK precies inhield (cgvs p. 11).** U vervolgens – ter controle van uw kennis omtrent BDK – de naam 'Bundu Dia Mayala' voorgelegd, stelt u dat dit de naam van de partij vormt (cgvs p.27). U gevraagd of de naam van de partij niet Bundu Dia Kongo betrof, geeft u aan dat dit ook van hun was, maar de naam van de partij is Bundu Dia Mayala (cgvs p. 27). Gepolst naar het verschil tussen Kongo en Mayala, stelt u dit niet te weten, u denkt dat Kongo de naam van een sekte is, en dat Mayala de naam van de partij betreft (cgvs p. 27). Gevraagd of een sekte dan nog iets anders dan een partij is, antwoordt u dat u dat niet kan uitleggen (cgvs p. 27). Er kan hierbij opgemerkt worden dat de Bundu Dia Kongo een politiekreligieuze groepering in de Provincie Kongo-Central betreft, die ijvert voor de onafhankelijkheid van de rest van de DRC. De Bundi Dia Mayala is dan weer de politieke tak van de Bundu Dia Kongo (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het is dan ook opmerkelijk dat u reeds verwarrende en foutieve verklaringen aflegt omtrent de basisbenamingen Bundu Dia Kongo en Bundu Dia Mayala. **Omtrent de door u genoemde video waarover uw vader zou hebben gesteld dat u deze bezat, kan er het volgende worden opgemerkt. U schijnt allereerst niet te weten wie deze video zou hebben gemaakt en wie er dan wel zou hebben gefilmd, u weet niet of het uw vader was of iemand anders (cgvs p. 20 - 21). Tevens zou u er niet van op de hoogte zijn wanneer en waar de video zou zijn opgenomen (cgvs . 21). Ook over de inhoud zelf kan u niet veel informatie geven, u komt niet verder dan "beelden van de politie die de bevolking doodt, dit zou President Kabila in opspraak kunnen brengen" (cgvs p. 20). Gepolst of u nadien nog aan uw vader zou hebben gevraagd wat ze aan het bekijken waren en wat de video precies inhield, stelt u uw moeder erover te hebben aangesproken, u vroeg wat voor beelden ze aan het bekijken waren, ze werd evenwel kwaad door de toon waarop u het vroeg, ze heeft er nooit meer iets over gezegd (cgvs p. 22). U zou het verder nooit meer aan uw ouders hebben gevraagd, u stelde enkel tegen hun dat u hoopte dat wat ze aan het doen waren, geen invloed zou hebben op u of op de kinderen, dat dit geen gevolgen zou hebben (cgvs p. 22). U zou er verder ook niet van op de hoogte zijn waar de video naartoe zou zijn gegaan, meer bepaald nadat u deze toevallig twee weken voor de arrestatie van uw ouders deels zou hebben bekeken. U stelt hieromtrent immers het volgende: "Nadat de vertoning gedaan was, zijn de mensen die op bezoek waren naar huis gegaan, vader ruimde spullen op, wat er nadien gebeurde weet ik niet, heeft vader de video bijgehouden of heeft hij het aan iemand anders gegeven, ik weet het niet" (cgvs p. 22). U zou er dan ook totaal geen idee van hebben waar de video zich momenteel zou bevinden (cgvs p. 25). Dit is opmerkelijk, gezien u tijdens uw gehoor voor Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat een zekere Jean de video in zijn bezit zou hebben (zie gehoor DVZ 11 januari 2018 – vragenlijst cgvs). U hiermee geconfronteerd, stelt u dat de man die u hielp, An.Ma. zou heten, verder zou u niet weten bij wie de video zou kunnen zijn (cgvs p. 25). U weet tenslotte niet hoe ANR op de hoogte zou zijn gekomen van de video en van het feit dat uw vader deze in zijn bezit had. U gokt enkel dat het waarschijnlijk gaat om een infiltrant die de groep van uw vader verraden heeft (cgvs p. 23). Ook de reden waarom ANR absoluut de video wou bemachtigen, blijkt u niet te kennen (cgvs p. 23).**

Verder is het compleet ongeloofwaardig dat uw vader bij zijn arrestatie door de ANR onmiddellijk zou stellen dat zijn enige dochter in het bezit zou zijn van de gevraagde video en hij u op die manier onterecht zou beschuldigen, te meer gezien u deze naar uw mening zelfs nooit in uw bezit zou hebben gehad. U deze vraag opgeworpen, moet u wederom het antwoord schuldig blijven, dat weet u niet, dat begrijpt u tot op vandaag niet (cgvs p. 23). U ermee geconfronteerd dat het loutere gegeven dat uw ouders bijvoorbeeld tijdens hun arrestatie zouden gefolterd worden, geen afdoende verklaring is waarom zij u op dergelijke wijze in gevaar zouden brengen, luidt uw antwoord als

volgt: "Ik heb die video niet. Ik bid nog elke dag en spreek nog tegen mezelf in die woorden, ik vraag me nog steeds af, vader moge rusten in vrede, maar vraag me nog steeds af waarom hij dit deed en waarom hij mijn leven in gevaar heeft gebracht" (cgvs p. 23). U nogmaals met dezelfde bevindingen geconfronteerd en u erop wijzend dat u zelfs de video niet eens in uw bezit had, stelt u het volgende: "Neen ik heb de video niet gehad. Ik weet niet of die man erover heeft gelogen dat vader dat zou gezegd hebben, het is hij die zei dat vader zou gezegd hebben dat ik die video in handen had, misschien wou hij die op die manier verkrijgen. Ik was de enige dochter van vader, kreeg alles van hem gedaan, vader hield viel van me, zou nooit iets hebben gedaan om leven in gevaar te brengen, ik vraag me af of die man niet zou geprobeerd hebben om op slinkse wijze die video in zijn bezit te krijgen" (cgvs p. 23). **Gezien uw verklaringen – zijnde dat u nooit in het bezit zou zijn geweest van dergelijke video en u de enige dochter was van uw vader, u alles van hem gedaan kreeg, hij van u hield en hij nooit iets zou hebben gedaan om uw leven in gevaar te brengen – is het dan ook onaannemelijk dat uw vader u ten onrechte van dergelijke feiten zou beschuldigen. Ook uw verklaringen – zijnde dat die man (cfr. doelend op An.Ma., lid van ANR en tevens een vriend van uw vader) mogelijks tegen u gelogen heeft, stellend dat uw vader beweerde dat u de video in handen had, om op die manier de video in zijn bezit te krijgen – houden geen steek. Het betreft hier immers dezelfde man die volgens uw verklaringen u en uw beide kinderen een schuilplaats zou hebben aangeboden te 'Victoire' en jullie het land zou hebben weten uit te smokkelen teneinde jullie veilig in België te laten vestigen. U gevraagd waarom die man u dan zou hebben geholpen, verklaart u plots dat hij had geprobeerd een relatie met u te beginnen, u hebt dat evenwel altijd afgeslagen gezien hij een vriend was van uw vader (cgvs p. 24). U gevraagd of dit de reden zou zijn dat hij tegen zijn eigen groep (cfr. ANR) in zou gaan om te helpen, luidt uw antwoord als volgt: "Hij was ook een hele goede vriend van mijn vader. Ik zag hem vaak, hij heeft me zien opgroeien, altijd als ik in Congo was, was hij ook daar, ik vond niet dat het kon, een relatie hebben met een vriend van mijn vader" (cgvs p. 24). U spreekt zichzelf aldus compleet tegen, door enerzijds te stellen dat An.Ma. – lid van ANR – mogelijks tegen u zou hebben gelogen, stellend dat uw vader beweerde dat u de video in handen had, om op die manier zelf op slinkse wijze de video in zijn bezit te krijgen, terwijl anderzijds te beweren dat hij een hele goed vriend betrof van uw vader, u hem vaak zag, hij u mee heeft zien opgroeien en hij trachtte een relatie met u te beginnen. Meer nog, hij zou u en uw beide kinderen hebben geholpen om op een veilige manier Congo te verlaten en jullie in België te kunnen vestigen. Overigens houdt het dan ook geen steek dat de goede vriend des huizes genaamd An.Ma. – als lid zijnde van ANR, de groepering die uw beide ouders zou hebben gearresteerd en vermoord – niet zou hebben gepoogd uw ouders voor een arrestatie te behoeden en te trachten hun dood te verijdelen. U gevraagd waarom hij de arrestatie van uw ouders en de moord op uw ouders niet kon tegengaan, stelt u dit niet te weten (cgvs p. 24). Het is tenslotte eveneens opmerkelijk dat An.Ma. u op veilige wijze naar België kon brengen, doch hij opmerkelijk genoeg niet trachtte u ergens in Congo definitief op een veilige manier onder te brengen en u aldaar de nodige definitieve bescherming te bieden, zodoende u het land niet diende te verlaten. U stelt hieromtrent enkel dat An.Ma. stelde dat ze info over u hadden, ze wisten dat u enige dochter was, ze ervan overtuigd waren dat u de video zou hebben (cgvs p. 24). Overigens kan er in dit kader nog worden gesteld dat u wel degelijk gedurende een tweetal weken in 'Victoire' (cfr. centrum van de stad Kinshasa, zie cgvs p. 26) zou hebben vertoefd, zonder noemenswaardige problemen te hebben gekend. U geeft dit immers zelf aan, u bent er gebleven in afwachting dat An.Ma. uw documenten in orde bracht (cgvs p. 26). U beweert echter er niet op veilige manier te kunnen blijven wonen, zijn nicht zei dat ze niet wou dat hij nog mensen naar daar bracht die haar in de problemen zouden brengen, u wist dat u in gevaar was, mannen van ANER (cfr. ANR) spraken met u via de telefoon, An.Ma. had verwittigd als ze u zouden vinden, dat het er niet goed uit zag voor u (cgvs p. 26). Evenwel heeft u er geen enkel idee van of ANR momenteel nog op zoek zou zijn naar u, u zou op dit moment geen enkel contact daar hebben, u bent de contactgegevens verloren van mensen waarmee u in contact zou kunnen treden (cgvs p. 26). U slaagt u er verder niet in om ook maar enig bewijs neer te leggen, dit ter staving van uw asielrelaas. Immers gepolst naar enig bewijsmateriaal – omtrent de moord op uw ouders, het bestaan van de video... - stelt u het volgende: "Op dit moment heb ik geen enkel bewijs, ben mijn telefoon kwijt. Toen mijn burens me informeerden dat ouders waren meegenomen, was ik flauw gevallen, sindsdien ben ik telefoon kwijt. Maar in de kerk waar ik ga bidden zijn veel Congolezen, sommigen brengen hun vakantie door in Congo. Ik heb al gesproken met aantal Zusters die me beloofden als ze naar Congo gaan, ze naar het adres zullen gaan waar ik woonde en zien of ze iets kunnen verkrijgen" (cgvs p. 25-26).**

Tenslotte slaagt u er tevens niet in aannemelijk te maken waarom u zich - als voorgehouden Congolese en/of Angolese burger, geboren te Congo DR maar gedurende lange tijd in Angola woonachtig – niet op een veilige manier in Angola zou kunnen vestigen.

Tijdens uw gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken stelt u daaromtrent immers het volgende: "Omdat mijn vader ook daar in de problemen is geraakt. Ik had een huis in Angola maar omwille van de politieke problemen van mijn vader met de sekte Kalupeteca kan ik ook niet naar daar terugkeren. Mijn vader werd ook in Angola door de autoriteiten gezocht, ik heb echter niets met deze problemen te maken. Angola is daarnaast ook geen veilig land waar ik asiel zou kunnen aanvragen" (zie gehoor DVZ dd. 11 januari 2018 – vragenlijst cgvs). Bij het Commissariaat-generaal maakt u evenwel geen enkel gewag van politieke problemen die uw vader zou hebben gekend met de sekte Kalupeteca. U spreekt tijdens uw gehoor voor het Commissariaat enkel en alleen omtrent uw vader zijn politieke problemen gelieerd aan de groep BDK (cgvs p. 10). Op het einde van het gehoor voor het CGVS werd er u duidelijk gevraagd of u alle redenen uiteen had gezet die aanleiding hebben gegeven tot uw vertrek (cfr. uit de landen waarvan u de nationaliteit zou bezitten) – waarop u bevestigend antwoordde - en of u nog iets wenste toe te voegen, waarop u enkel stelde niets te hebben toe te voegen, alleen dat u er niet goed aan toe zijt (cgvs p. 29).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 28 mei 2018 een schending aan van *"artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951; Artikel 48/3, 48/5 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; Artikel 62 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; Het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen"*.

Zij stelt enkel de Congolese nationaliteit te hebben en dit ook zo te hebben verklaard. Zij wijst erop dat haar moedertaal Lingala is, maar dat men haar gezegd heeft *"dat zij een tolk Portugees zou toegewezen krijgen"* en dat *"dit toch tot heel wat onduidelijkheden heeft geleid"*. Zij legt uit dat zij in Angola een verblijfstitel had en dat zij *"dat zij in Angola gewoon tot verblijf is toegelaten en zij over een weer pendelde tussen Angola en RDC"*, maar nooit een identiteitskaart of paspoort van Angola had. Zij meent dat er *"heel wat verwarring [was]"* en dat *"de vraagstelling te wensen [overlaat] over zo'n essentieel gegeven"*. Volgens verzoekster is het *"duidelijk dat in hoofde van verzoeker en/of de tolk verwarring bestond over de toedracht van de vraag"* aangaande haar nationaliteit.

Verzoekster wijst op de samenwerkingsplicht en de zorgvuldigheidsplicht in hoofde van de commissaris-generaal en klaagt aan *"dat geen contact genomen [werd] met bvb de Duitse autoriteiten, evenmin is de informatie in het Schengeninformatiesysteem (SIS) geconsulteerd"*, terwijl uit haar Congolees paspoort *"zal kunnen blijken dat zij de genoemde reizen aflegde met een Congolees paspoort"*. Zij besluit *"dat niet ernstig werd onderzocht wat haar nationaliteit is"*.

Zij benadrukt opnieuw de samenwerkingsplicht en de zorgvuldigheidsplicht in hoofde van de commissaris-generaal, alsook *"de plicht om nauwkeurige en actuele informatie te verzamelen uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong"*. Volgens verzoekster bevat het administratief dossier *"geen enkele informatie over de organisatie waartoe verzoekster haar ouders behoorden"* noch *"enige informatie die betrekking heeft op de recente gebeurtenissen rond deze partij die een ander licht kunnen werpen op de gebeurtenissen die verzoekster aanhaalt"*. Zij stelt dat *"geen enkele onderzoek [gevoerd werd] naar de gebeurtenissen van 05/08/2017 of die periode (bv of deze worden vermeld of gesignaleerd in persartikelen of in rapporten van mensenrechtenorganisaties)"* .

Zij citeert uit de bij het verzoekschrift gevoegde *"Persartikelen"*, *"Uittreksel Ambtsbericht 31/10/2017"* en *"Persbericht veroordeling tot de doodstraat van 5 leden in Matadi"*, waaruit volgens haar blijkt *"dat leden van deze beweging de laatste maanden voor de vlucht van verzoekster bijzonder gevisieerd werden"*, dat *"situatie van BUNDU DIA KONGO en haar leden"* zeer precair is en dat in maart 2018 nog 5 leden van de beweging ter dood veroordeeld werden in Matadi.

Hieruit concludeert verzoekster dat de moord op haar ouders in deze beschreven context “*plausibel*” is, gezien “*de beschikbare informatie minstens het relaas van verzoekster aannemelijk [maakt] en er niet uitgesloten [kan] worden dat zij vandaag verder vervolgd zal worden*”.

Verzoekster herhaalt “*geen lid of sympathisante te zijn van de beweging*” en “*geen kennis te hebben van de activiteiten van deze beweging ook al vonden er sinds zeer lang vergaderingen bij haar thuis plaats*”. Zij acht het “*niet verwonderlijk dat het onderscheid tussen Bundu Dia Mayala en Bundu Dia Kongo haar niet geheel duidelijk is*”. Dat zij weinig kennis heeft “*over de activiteiten die zij zelf zou hebben gehad en de betrokkenheid bij BDK en de concrete aanleiding voor de arrestatie van haar ouders op 05/08/2017*” wijt zij aan het feit dat zij reeds aangaf “*geen enkele activiteit te hebben, niet aan vergaderingen deel te nemen en geen informatie te hebben over hoe de video is gedraaid*”. Volgens haar kan haar evenmin verweten worden “*niet te weten hoe de overheid van het bestaan van de video op de hoogte is geraakt en niet te weten waarom men denkt dat zij in het bezit is van die video*”. Zij voert aan dat de autoriteiten haar onterecht een politieke activiteit (en het bezit van de video) toedichten.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen. In ondergeschikte orde vraagt zij “*ingevolge de bevoegdheid verleend door de Wet bij artikel 39/2 §1, 2° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen omdat essentiële elementen ontbreken die ertoe leiden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen*”.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster “*Persartikelen*”, “*Uittreksel Ambtsbericht 31/10/2017*” en “*Persbericht veroordeling tot de doodstraat van 5 leden in Matadi*”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster legt geen enkel stuk voor aangaande haar identiteit, haar nationaliteit(en), haar kinderen, haar verblijf in Angola, haar studies in Angola, haar winkels in Congo en Angola of haar verschillende reizen en geeft hiervoor geen aannemelijke verklaring. Dit ondergraaft reeds bij de aanvang haar geloofwaardigheid.

2.4.2. Verzoeksters beweringen dat haar Angolese documenten werden gestolen bij een overval in Angola (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 6, 25) en dat haar Congolese persoonlijke documenten en die van haar kinderen bij de huiszoeking in haar ouderlijk huis in Congo in

augustus 2017 werden meegenomen (notities, p. 24-25), stroken niet met haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Daar gaf zij immers aan dat haar Angolees paspoort samen met haar Congolees paspoort *“door de speurders”* in Congo in beslag werd genomen op 5 augustus 2017 (verklaring DVZ, vraag 24).

2.4.3. Hoe dan ook geeft verzoekster niet aan waarom zij, tot op heden, nalaat enig (ander) bewijsstuk (van haar studies, haar winkels, haar kinderen, ...) bij te brengen, desgevallend door vanuit België contact op te nemen met kennissen in Angola en Congo. Volgens haar verklaringen had verzoekster immers vele contacten in Angola (*“Na mijn studies ben ik direct met mijn winkel begonnen, handel, kende er veel mensen, had er vriendinnen.”*; notities, p. 12), werd zij voor haar vlucht uit Congo bijgestaan door een vriend van haar vader (notities, p. 25-26) en kent zij in België ook Congolezen die haar helpen en die nog naar Congo reizen (notities, p. 25-26). De stelling dat zij haar telefoon en agenda kwijt is (*“Met Congo nooit contact gehad, ben telefoon en agenda kwijt met al mijn gegevens, heb met niemand contact kunnen opnemen, en ook in Angola geen contact meer.”*; notities, p. 15), kan geenszins aantonen dat het voor verzoekster onmogelijk is om (eventueel via andere communicatiewijzen) de vele kennissen en vriendinnen en familie in Angola of Congo te bereiken, om stavingstukken inzake haar identiteit, nationaliteit en/of profiel voor te leggen.

2.4.4. Daar verzoekster tot op heden geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Verzoekster legde echter wisselende verklaringen af over haar nationaliteit(en) en identiteitsdocumenten. Verzoekster verhindert aldus bewust toegang tot haar identiteit en nationaliteit.

2.4.5. Zo liet verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken noteren dat zij enkel de Congolese nationaliteit had, maar ook dat zij *“een eigen Angolees paspoort [had] met visa voor Brazilië, China, Namibië en Zuid-Afrika”* (verklaring DVZ, vraag 6a, 6b, 24). Op het Commissariaat-generaal verklaarde verzoekster dan weer de Congolese nationaliteit te hebben én de Angolese (notities, p. 6). Zij stelde een Angolese identiteitskaart en een Angolees paspoort op haar naam te hebben gehad (notities, p. 6). Er kan dan ook aangenomen worden dat verzoekster de Angolese nationaliteit heeft, eventueel ook de Congolese. Dat verzoekster in haar verzoekschrift andersluidend aanvoert enkel de Congolese nationaliteit te hebben, dat zij *“dat zij in Angola gewoon tot verblijf is toegelaten en zij over een weer pendelde tussen Angola en RDC”*, maar dat zij nooit een identiteitskaart of paspoort van Angola had, zijn dan ook slechts loutere beweringen.

2.4.6. Waar in het verzoekschrift gemeend wordt dat er *“heel wat verwarring [was]”*, dat *“de vraagstelling te wensen [overlaet] over zo’n essentieel gegeven”* en dat het *“duidelijk [is] dat in hoofde van verzoeker en/of de tolk verwarring bestond over de toedracht van de vraag”* aangaande haar nationaliteit, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoekster uitgebreid en op verschillende manieren gevraagd werd over haar beweerde dubbele nationaliteit (*“Nationaliteit? [...] Andere nationaliteiten? [...] Had u ook de Angolese nationaliteit? [...] Dus als ik het goed begrijp, heeft u de dubbele nationaliteit? Angolese en Congolese? [...] Aanvaarden ze in Angola wel de dubbele nationaliteit? [...] U zegt in Congo aanvaarden ze geen dubbele nationaliteit? Hoe weet u dat? Hoe bedoelt u dat? Hoe ondervonden? [...] U weet niet of ze in Angola wel de dubbele nationaliteit aanvaarden? [...] Als Congo de dubbele nationaliteit niet aanvaardt kan je dan wel de Angolese nationaliteit aanvragen als Congolese? [...] Ik zou denken dat, als Congo de dubbele nationaliteit niet aanvaardt, en u de Angolese nationaliteit verworft dat u dan uw Congolese nationaliteit verliest? [...] Volgens u hebt u nooit de Congolese nationaliteit verloren. als u de Angolese had verworven?”*; notities, p. 5-6) en over de documenten die zij in Congo en in Angola had (*“Welke identiteitsdocumenten had u allemaal? Geboorteaktes, paspoorten, IK's en van welke nationaliteit? [...] Dat zijn al uw identiteitsdocumenten? [...] En de identiteitsdocumenten van uw kinderen? [...] Enkel de Congolese nationaliteit? Niet de Angolese?”*; notities, p. 6). Verzoekster liet echter herhaaldelijk na te verduidelijken dat zij enkel de Congolese nationaliteit had en dat zij louter over een legaal verblijf in Angola beschikte (notities, p. 5-6). Zij bevestigde meermaals beide nationaliteiten te hebben, hoewel zij anderzijds ook aangaf dat Congo de dubbele nationaliteit niet aanvaardt, en zij verklaarde zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal ook over Angolese (identiteits)documenten te beschikken. Dat verzoekster verward zou zijn geweest door de vraagstelling en/of niet zou hebben begrepen dat haar over nationaliteit en niet over verblijf(status) gevraagd werd, kan dan ook geenszins blijken uit haar antwoorden.

2.4.7. Evenmin kan worden aanvaard dat verzoekster niet eenduidig zou kunnen aangeven van welke land(en) zij al dan niet onderdaan was/is, gezien zij als 38-jarige opgeleide zakenvrouw veelvuldig met haar verschillende documenten naar het buitenland reisde (notities, p. 16-17; verklaring DVZ, vraag 24). Uit haar verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt dat verzoekster het concept van *"dubbele nationaliteit"* begrijpt, daar zij aangaf dat Congo de dubbele nationaliteit niet aanvaardt en zij in Congo enkel haar Congolese documenten gebruikte (*"In Congo aanvaarden ze geen dubbele nationaliteit, ik kon niet met Angolese documenten terecht in Congo. Telkens ik naar Congo ging, gebruikte ik mijn Congolese documenten. [...] Toen contacteerde mijn Meter een advocaat, volgens wat ze me zei, aanvaarden ze in Congo geen dubbele nationaliteit."*; notities, p. 5). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken maakte zij zelf bovendien een onderscheid tussen de familievakantie die zij maakte met haar Congolees paspoort (*"Ik heb met dit paspoort en een geldig Duits visum gereisd tot Duitsland. Ik heb dit paspoort en visum gebruikt om op vakantie te gaan met mijn kinderen in Duitsland waar ik 10 dagen verbleef en na vakantie terugkeerde naar Congo."*; verklaring DVZ, vraag 24) en de reizen die zij ondernam met haar Angolees paspoort (*"Ik was ook nog in het bezit van een eigen Angolees paspoort met visa voor Brazilië, China, Namibië en Zuid-Afrika."*; verklaring DVZ, vraag 24).

2.4.8. Ook verzoeksters stelling dat zij in Congo van haar eerste kind bevallen is, maar voor diens (Congolese) documenten naar de ambassade werd gestuurd (*"Toen ik eerste kind kreeg was het in Congo, ik wou zijn documenten in orde brengen, ze stuurden me naar de ambassade."*; notities, p. 5). Dergelijke verklaring is frappant, gezien geenszins kan worden ingezien waarom verzoekster als Congolese staatsburger voor de inschrijving van haar Congolees kind naar een ambassade in Congo zou worden gestuurd. Verzoekster vertelt niet de waarheid over haar nationaliteit(en). Verzoekster is als handelaarster veel naar het buitenland gereisd met Angolese reistitels. Er kan dan ook verwacht worden dat ze de eenvoudige vragen op de Dienst Vreemdelingenzaken en bij de CGVS kan beantwoorden inzake haar nationaliteit. Haar antwoorden wijzen slechts op een gebrek aan medewerking.

2.4.9. De argumentatie in het verzoekschrift dat haar moedertaal Lingala is, maar dat men haar gezegd heeft *"dat zij een tolk Portugees zou toegewezen krijgen"*, kan voorgaande tegenstrijdige en opvallende verklaringen niet verschonen. Bovendien strijdt deze bewering eens te meer met de verklaringen van verzoekster in het administratief dossier waaruit kan enkel blijken dat verzoekster steeds zelf om een tolk Portugees verzocht heeft (verklaring betreffende procedure, vraag 2a; bijlage 26). Zij bevestigde op het Commissariaat-generaal overigens uitdrukkelijk te hebben verkozen haar persoonlijk onderhoud met een tolk Portugees te laten verlopen en niet in het Lingala: *"Ik voel me meer op mijn gemak in het Portugees, heb me altijd beter kunnen uitdrukken in het Portugees."* (notities, p. 12). Verzoekster verklaarde verder *"goed"* Portugees te spreken (notities, p. 4), tijdens haar leven *"vooral Lingala en Portugees"* te hebben gesproken (notities, p. 4), haar twee kinderen zowel in het Lingala als het Portugees te hebben opgevoed (notities, p. 9) en in Angola haar studies te hebben gevolgd in het Portugees (notities, p. 12). De Raad wijst erop dat - tot bewijs van het tegendeel - het vermoeden bestaat dat wat in de notities van het persoonlijk onderhoud, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoekster werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Verzoekster werd op het einde van het onderhoud bovendien nog gevraagd of zij de tolk begreep, waarop zij bevestigend antwoordde (notities, p. 29). Verzoekster maakt dan ook geenszins aannemelijk dat de communicatie met de tolk Portugees *"toch tot heel wat onduidelijkheden heeft geleid"*, noch dat wat in de notities van het persoonlijk onderhoud werd opgenomen niet overeenstemt met wat zij verklaard heeft.

2.4.10. De stellingen in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal *"geen contact [nam] met bvb de Duitse autoriteiten, evenmin is de informatie in het Schengeninformatiesysteem (SIS) geconsulteerd"*, terwijl uit haar Congolees paspoort *"zal kunnen blijken dat zij de genoemde reizen aflegde met een Congolees paspoort"*, en dat derhalve *"niet ernstig werd onderzocht wat haar nationaliteit is"*, doen geen afbreuk aan verzoeksters nalaten om enig identiteits- of nationaliteitsdocument neer te leggen en aan haar tegenstrijdige verklaringen over haar nationaliteit(en) en documenten. De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoekster om internationale bescherming zelf rust. Van verzoekster kan wel degelijk worden verwacht dat zij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt over essentiële elementen zoals haar nationaliteit en dat zij, waar mogelijk, hiervan bewijsstukken bijbrengt. De Raad benadrukt nog dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit(en) van de verzoekster om internationale bescherming te bepalen, noch om te beslissen of zij staatloze is.

Het behoort tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door de verzoekster om internationale bescherming verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Het CGVS moet geen onderzoek voeren om het tegenbewijs aan te tonen. Verzoekster biedt bewust geen zicht op haar werkelijke identiteit en nationaliteit(en).

2.4.11. Uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt nochtans dat de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekster of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoekster de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien zij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

2.4.12. Artikel 48/6, § 1, derde lid stelt:

“Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan”.

Aldus faalt verzoeksters vraag om internationale bescherming op een kernelement van haar betoog.

2.4.13. Hoe dan ook waar verzoekster volhoudt dat ze de Angolese nationaliteit niet bezit (waardoor zij derhalve de Congolese nationaliteit niet zou kunnen hebben, gezien Congo de dubbele nationaliteit niet aanvaardt), en ze enkel de Congolese nationaliteit heeft merkt de Raad op dat verzoekster haar problemen omwille van de politieke activiteiten van haar ouders in Congo evenmin aannemelijk maakt.

2.4.14. Zo blijkt dat verzoekster geen enkel begin van bewijs neerlegt aangaande haar Congolese ouders, hun nationaliteit, hun politieke activiteiten, hun problemen en haar eigen probleem hierdoor, noch van haar vlucht naar Europa en de gebruikte (reis)documenten. Van een 38-jarige zakenvrouw met twee kinderen, die doorheen haar leven twee winkels uitbaatte in twee landen en verschillende buitenlandse reizen ondernam, kan nochtans worden verwacht dat zij het belang inziet van documenten en dat zij ernstige pogingen onderneemt om haar relaas te staven. De Raad herhaalt dienaangaande dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij vele contacten had in Angola maar dat zij tot op heden in gebreke blijft enig bewijsstuk aan te brengen (*“Na mijn studies ben ik direct met mijn winkel begonnen, handel, kende er veel mensen, had er vriendinnen.”*; notities, p. 12), dat zij voor haar vlucht uit Congo bijgestaan werd door een vriend van haar vader (notities, p. 25-26) en dat zij in België ook Congolezen kent die haar helpen en die nog naar Congo reizen (notities, p. 25-26).

2.4.15. Voorts blijkt verzoekster onaannemelijk onwetend en ongeïnteresseerd in de aanleiding van haar vlucht uit Congo. Zo kon zij niet aangeven welke politieke problemen haar vader omwille van zijn lidmaatschap bij BDK zou hebben gekend (notities, p. 10-11) en gaf zij foutieve informatie over ‘Bundu Dia Mayala’ in relatie met BDK (notities, p. 27).

2.4.16. Ook over de video, waarvan zij door ANR verdacht wordt deze in haar bezit te hebben, bleef verzoekster enkel op de vlakte. Zij wist niet wie de video zou hebben gemaakt en wie er zou hebben gefilmd (notities, p. 20-21), wanneer en waar de video zou zijn opgenomen (notities, p. 21), wat de videobeelden juist toonden (notities, p. 20), waar de video naartoe zou zijn gegaan nadat deze bij haar ouders bekeken werd (notities, p. 22), hoe ANR op de hoogte zou zijn gekomen van de video en van het feit dat haar vader deze in zijn bezit had (notities, p. 23) of waarom ANR absoluut de video wou bemachtigen (notities, p. 23). Tevens meende verzoekster op het Commissariaat-generaal niet te weten waar de video zich momenteel zou bevinden (notities, p. 25), terwijl zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat *“een zekere J. (vriend van mijn vader)”* de video in zijn bezit zou hebben (vragenlijst DVZ, vraag 3.5).

2.4.17. Ten slotte is het geenszins aannemelijk dat verzoeksters vader bij zijn arrestatie door de ANR zou beweren dat verzoekster, zijn enige dochter, in het bezit zou zijn van de gevraagde video (notities, p. 23) en haar zodoende bewust in levensgevaar te brengen, terwijl verzoekster de video niet eens zou hebben.

2.4.18. Waar in het verzoekschrift aangevoerd wordt dat verzoekster *“geen lid of sympathisante [was] van de beweging”*, dat zij *“geen kennis [had] van de activiteiten van deze beweging ook al vonden er sinds zeer lang vergaderingen bij haar thuis plaats”* en dat zij reeds aangaf *“geen enkele activiteit te hebben, niet aan vergaderingen deel te nemen en geen informatie te hebben over hoe de video is gedraaid”*, herhaalt de Raad de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoekster om internationale bescherming zelf rust. Het komt bijgevolg in de eerste plaats aan verzoekster toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van haar leefwereld en voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken, wat verzoekster kennelijk heeft nagelaten, gelet op haar oppervlakkige en intern tegenstrijdige verklaringen.

2.4.19. Verzoekster beweerde overigens zelf dat haar ouders reeds voor haar geboorte lid waren van BDK (notities, p. 27-28) en dat er elke zaterdag van 16u tot 18u een vergadering van deze groepering plaatsvond in de ouderlijke woning waar zij verbleef als zij in Congo was (notities, p. 22). Bovendien stelde verzoekster dat zij zich op latere leeftijd wel degelijk is beginnen interesseren in de politieke activiteiten van haar ouders en dat zij zich informeerde over BDK (*“Als kind werd er niet over gepraat, toen ik nog kind was, pas op latere leeftijd ben ik me ervoor beginnen interesseren. [...] Als kind besteedde ik er geen aandacht aan, met het ouder worden, zag dat er mensen bij vader thuis kwamen vergaderen, het over BDK ging, ik ben mij dan wat meer gaan informeren over wat het precies inhield.”*; notities, p. 11). Verzoeksters onwetendheden over het politiek activisme van haar ouders kan dan ook niet aan een beperkte interesse geweten worden, maar wijst op een volledige onbekendheid met politieke activiteiten voor BDK, waardoor ook de beweerde decennialange politieke activiteiten van haar ouders niet op waarheid kunnen berusten.

2.4.20. Dat het administratief dossier geen informatie bevat *“over de organisatie waartoe verzoekster haar ouders behoorden”* en over *“de recente gebeurtenissen rond deze partij”* bevat, doet hieraan geen afbreuk. Het is verzoekster die de door haar aangevoerde vrees voor vervolging of schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen. De onderzoeksplicht van de commissaris-generaal strekt zich immers enkel uit tot de door de haar aangebrachte elementen, context en documenten.

2.4.21. Verzoeksters relaas komt voor als een aaneenschakeling van verzonnen verklaringen, die onvoldoende gedetailleerd en bovendien incoherent en onaannemelijk zijn. Dienaangaande wijst de Raad er nog op dat de ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.4.22. Waar verwezen wordt naar uit de bij het verzoekschrift gevoegde *“Persartikelen”*, *“Uittreksel Ambtsbericht 31/10/2017”* en *“Persbericht veroordeling tot de doodstraat van 5 leden in Matadi”*, waaruit volgens haar blijkt *“dat leden van deze beweging de laatste maanden voor de vlucht van verzoekster bijzonder geïsoleerd werden”*, dat *“situatie van BUNDU DIA KONGO en haar leden”* zeer precair is en dat in maart 2018 nog 5 leden van de beweging ter dood veroordeeld werden in Matadi, en waaruit verzoekster concludeert dat de moord op haar ouders in deze beschreven context *“plausibel”* is, antwoordt de Raad dat een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster in Congo werkelijk wordt bedreigd en vervolgd omwille van de politieke activiteiten van haar ouders. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier, gelet op voorgaande vaststellingen, in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.4.23. Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de door verzoekster beweerde Congolese nationaliteit en (politieke) problemen, merkt de Raad op dat verzoekster nalaat aan te geven waarom zij zich niet elders in Congo zou kunnen vestigen teneinde aan de beweerde vervolging te ontkomen. Uit haar verklaringen blijkt dat zij een tweetal weken zonder enige problemen in Victoire, in het centrum van Kinshasa, heeft verbleven (notities, p. 19, 24, 26). Volgens haar wisselende verklaringen beschikte zij voorts over de Angolese nationaliteit (notities, p. 5-6) dan wel een legaal verblijfsstatuut in Angola (verzoekschrift). Dat verzoekster er alsnog voor koos om een beweerde complexe en illegale vlucht naar België te ondernemen, zonder eerst een ander vestigingsalternatief te proberen, wijst erop dat zij om andere persoonlijke (migratie)redenen naar Europa kwam.

2.4.24. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven.

Zij beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.25. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Congo een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK